

عنوان مقاله:

تبیین عوامل شرک در قرآن کریم با رویکرد به آیات قرآن

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی علوم اسلامی، پژوهش های دینی و حقوق (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مصطفی نصر - مربی مرکز آموزش زبان و معارف اسلامی وابسته به جامعه المصطفی (ص)

خلاصه مقاله:

این نوشتار معنای واژه شرک و مفاهیم متقارب با آن را مانند: کفر، الحاد، و نفاق که از نظر معنا به شرک نزدیک و احیاناً در قرآن کریم به معنا شرک به کار رفته اند را بررسی کرده و با تأمل در آیات قرآن کریم اموری را که به عنوان عوامل زمینه ساز شرک به خداوند که از برخی از آیات قرآن کریم قابل استفاده است را ذکر می کند. این عوامل را می توان بر مبنای تعلق هر یک از این ها به بعد بینشی یا به بعد گرایشی انسان به دو دسته تقسیم کرد. یک دسته از عوامل مربوط به بعد بینشی انسان است. و تأثیر مخرب شان را از کانال نقص وضع بینشی می گذارد و انسان را به وادی گمراهی و شرک سوق می دهد مانند: جهالت، حس گرایشی، تقلید کور کورانه، تنوع موجودات و تشتت حوادث می باشد. دسته دوم در بعد گرایشی انسان جای می گیرند و از این موضع انسان را از جاده مستقیم توحید و ایمان خارج نموده و گرفتار شرک می سازد. مانند هوا پرستی، تعصب و لجاجت، منفعت طلبی است. البته نباید از این نکته غفلت کنیم که انسان موجود واحد بسیط است دارای سه بعد، بینشی، گرایشی و توانشی می باشد و در تمام عرصه های فعالیت اختیاری انسان این سه بعد، همراه با تمام نیروهای زیر مجموعه خودشان حضور دارند یعنی در همه این صحنه ها انسان با تمام وجود حضور دارد و هیچ بعدی از ابعاد سه گانه او هم نمی تواند غایب باشد چرا که هر یک از این ابعاد مؤلفه ای از مؤلفه های اختیار انسان است با غیبت هر یک از آنها انسان مسلوب اختیار می گردد؛ بنابر این وقتی در هر موردی امر خاصی از بعد بینشی یا از بعد گرایشی انسان به عنوان عامل شرک به خدا معرفی می گردد به این معنا نیست که عوامل دیگر به کلی غایب اند بلکه به این معنا است که عامل مذکور نقش بر جسته تری نسبت به سایر عوامل دارد. و عوامل مذکور با اختلاف تأثیر حضور دارند.

کلمات کلیدی:

شرک، عوامل شرک، شرک در قرآن، عوامل بینشی، عوامل گرایشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1116771>

